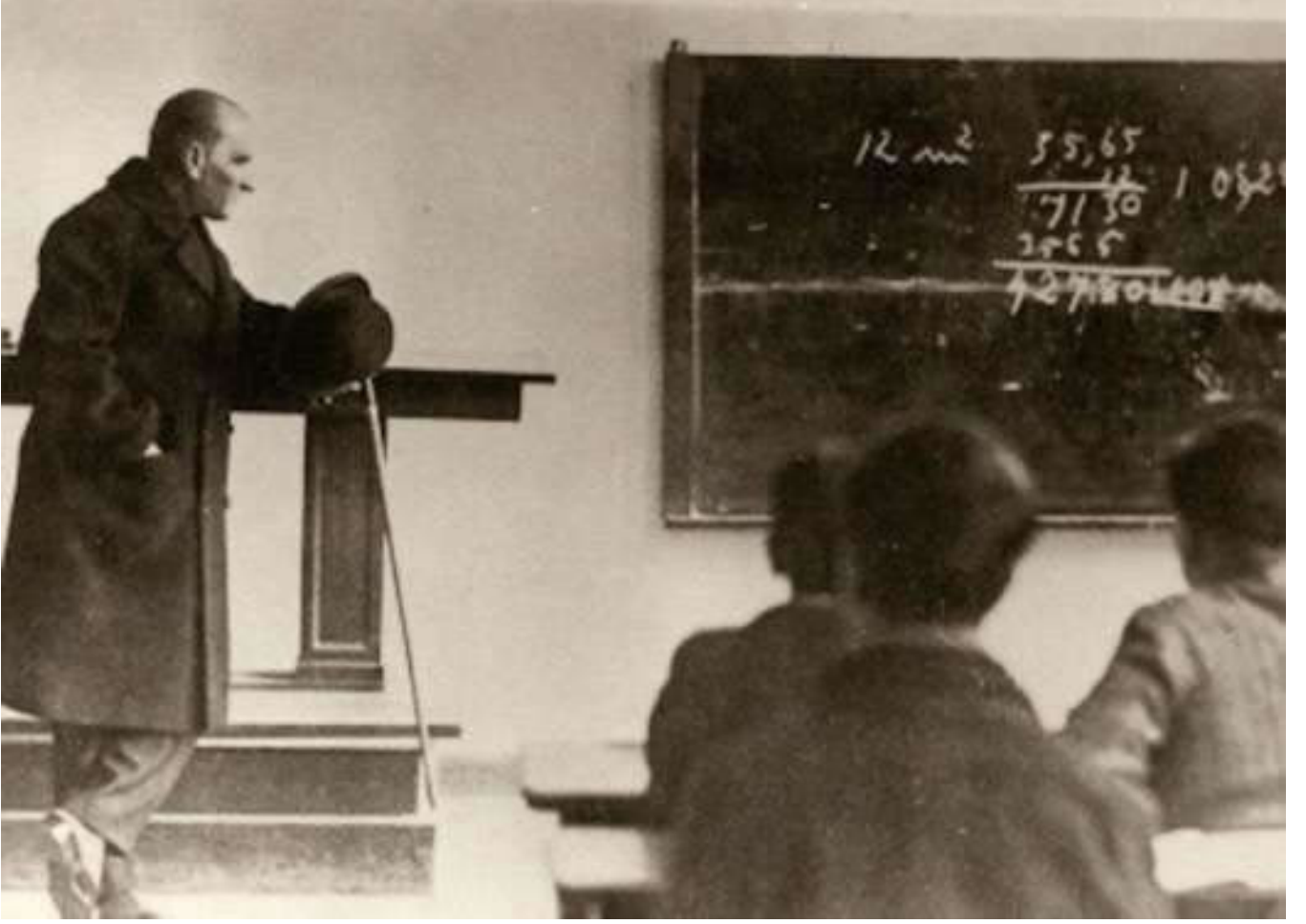

Gayrık Yeter... [Mİ ?]

İçeriği Yazan: [Faruk HAKSAL](#) [1] Zaman: Per, 25/11/2010 - 11:57

Bir vakitler “senede bir gün,” isimli bir şarkı yankılanırdı 6 lambalı

radıolarımızdan...

Çevirirdiniz radyonuzun düğmesini, beklerdiniz Ankara’dan yola çıkan şarkı

dere-tepe düz gidip evinize ulaşsın diye...

Kimi âşıklar hüzünle dinlerdi odanın içini dolduran o güzelim nağmeyi

Kimileri ise, içlerine akıttırlardı geçmiş günlerin hasretini...

İşte tıpkı onun gibi...

Yılda bir gün kutlanır gibi yapılan “Öğretmenler Günü”nde o acıklı şarkıyı

anımsamamak olası değil...

Durum acıdır.

Acıdan da acı...

Bu acılık, sevdiğinden kırmızı kart görmüş gönüldeşin acısına benzemez...

Sözünü ettiğimiz acılık, Atatürk devrimlerinin bu ülkeye getirdiği aydınlığının

karartılmasından doğan kekremsi bir tattır...

Milli Devrim bu ülkeye köy enstitülerini armağan etmiştir.

Yarının gençlerini ak aydınlık bir eğitim ile sarmalamıştır.

Öğretmenler, tüm bu süreç boyunca aydınlık düşüncenin geniş halk

kitlelerinin bilincine yerleşmesi için alın teri döken, cepheden

cepheye koşan birer eğitim neferidirler...

Bugünün Türkiye'sinde ise bu aynı öğretmenler, ek iş olarak minibüs

şoförlüğü yaparak evini geçindirmeye çalışan toplum içindeki basit bir alt-

gelir katmanı haline dönüştürülmüşlerdir...

İstiklal [bağımsızlık] Marşı ile “ulusal andımız”ın milli eğitim

törenlerinden sökülüp, atılmak üzere olduğu dönemin düzene yenik

düşmüş yoksul bir kitesidir artık öğretmenler...

İşte o öğretmenlerin 365 günde bir “gün”ü kutlanmaktadır her yıl...

Öğretmenlerimizin yüzde 80’inin kredi kartı borcu yüzünden haklarında yasal

takip vardır.

Öğretmenlerimizin çok büyük bir çoğunluğunun icra dairelerinde dosyaları

mevcuttur.

Öğretmenlerimiz tarikatların, çeşitli tertiplerin boy hedefi haline getirilmiş,

gelecekleri karartılmış ve umutlarını büyük ölçüde yitirmiş [neredeyse]

marjinal bir kitle haline getirilmiştir.

İşte bu öğretmenlerin “gün”ü kutlanmaktadır bugün...

Gününü gün etmekle iştigal eden küçük bir azınlık, yoksulluk içinde yüzmeye

çalışan o büyük, o mübarek, o kutsal, eli öpülesi insanların “gün”ünü

kutlamaktadır.

Keyiften değil, gönülden hiç değil, adet yerini bulsun diyerekten ve biraz da

mecburiyetten kutlamaktadırlar bugünü...

Ancak... Türk milleti zekidir!

Türk milleti çalışkandır!

Ve...

“Topraktan öğrenip

kitapsız bilendir,

Hoca Nasreddin gibi ağlayan

Bayburtlu Zihni gibi gülendir.

Ferhad'dır,

Kerem'dir,

Keloğlan'dır.

Yol görünür onun garip serine,

analar, babalar umudu keser,

Kahpe felek ona eder oyunu.

Çarşambayı sel alır,

Bir yar sever

el alır,

kanadı kırılır

  llerde kalır,

*ölmeden mezara koyarlar onu...
O, "Yunusu biçaredir,"*

baştan ayağa yaredir.

ağu i er su yerine...

Fakat bir kerre bir dert anlayan düşmesin önlerine

ve bir kerre vakte erişip:

- Gayrık, yeter!...-

demesinler."

Hayır, bu noktada biraz duraklayalım; filmi geri sarıp, bir yol yeniden

düşünelim:

- Yoksa desinler mi?..
Siz ne diyorsunuz?..

Önemli olan da zaten bu...
LÜTFEN "TIK"LAYINIZ:

www.soruyusormak.com [2]

www.dnm-ler.com [3]

Faruk HAKSAL www.politikadergisi.com [4]**faruk.haksal@PolitikaDergisi.com** [5]

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [6]
- [Kültür/Sanat](#) [7]

Kaynak URL (17/04/2024 - 16:21 tarihinde yazdırıldı):<http://www.politikadergisi.com/makale/gayrik-yeter-mi>**Bağlantılar:**[1] <http://www.politikadergisi.com/pd-uye/faruk-haksal>[2] <http://www.soruyusormak.com/>[3] <http://www.dnm-ler.com/>[4] <http://www.kitlecizgisi.com/>[5] <mailto:Faruk.haksal@PolitikaDergisi.com>[6] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>[7] <http://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/kultursanat>